

til det ærede Medlem Hr. Rasmussen: Vil det ærede Medlem virkelig ikke beklage, at et Medlem af Socialdemokratiet udslynger ærerørige Sigtelser og, naar det ikke kan bevises, ikke kommer med en Undskyldning? Det er et Spørgsmaal, jeg gerne vil have besvaret. Og vil man oven i Købet billige, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg her i Tinget træder frem med en saadan Paastand som den: Jeg har jo ikke beskyldt, jeg har jo kun spurgt? Skal en saadan Paastand kunne fremsættes i det danske Folketing, og vil virkelig det danske Socialdemokrati staa bag ved dette: Jeg har ikke sigtet, jeg har kun spurgt? Jeg synes, det er nedværdigende. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg siger, at Statsministeren havde opfordret ham til at fremsætte sin Beskyldning overfor Justitsministeren. Jeg har allerede sagt, at det er ikke rigtigt. Statsministeren opfordrede ham tydeligt og klart til at fremsætte sine Bevisligheder overfor Justitsministeren, og dér opgav han altsaa denne Bagmand, der kunde oplyse een Ting, nemlig at der var spekuleret i 1916.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg var inde paa Spørgsmaalet, om det var Hensigten at standse Bankkommissionens Undersøgelse. Om det Spørgsmaal maa jeg sige, at det har været diskuteret, hvorledes forskellige Blades Stilling har været til det. Men een Ting har end ikke været diskuteret, har end ikke været antydnet, nemlig at Justitsministeren paa det Punkt paa noget Tidspunkt er vejet. Mit Standpunkt har uvægerligt været lige fra Begyndelsen og er det stadig og vil vedblive at være det, at denne Sag skal undersøges til Bunds. Der er intet Medlem i dette Ting, og heller ikke noget som helst Menneske udenfor, der kan sige, at jeg i denne Sag har vaklet. Denne Sag vil blive undersøgt til Bunds. Naar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg saa kommer og siger, at Grunden til, at han er traadt saa kraftigt frem, er, at der skal øves Retorsion, fordi Venstre opførte sig saaledes overfor den tidligere Regering, maa han nu opføre sig paa lignende Maade overfor den uværende. Saa vil jeg spørge det ærede Medlem, om han vil opgive mig de ledende Personligheder, som er optraadt paa denne Maade, eller opgive mig de Diskussioner her i Rigsdagen, hvorunder den tidligere Regering er blevet nedrasket paa en saadan Maade. Det kan være, at der er et eller andet Blad, der har gjort noget saadant, men det er vel ikke det, vi gaar efter, vi

gaar vel efter de ledende Personligheder, dem, der staaar til Ansvar for deres Handlinger, og efter det, der sker her i Rigsdagen. Jeg kunde lide at vide, om det ærede Medlem kan opgive mig saadanne Diskussioner. Jeg tror det ikke. Det ærede Medlem maa huske paa, at man undertiden i sit Liv kommer til at foretage visse Handlinger, som kunde se mærkelige ud, hvis de løstrevet blev benyttet hensynsløst, blev benyttet paa en saadan Maade, at man ikke tog Hensyn til den almindelige Sømmelighedsfølelse. Man maa selvfølgelig bedømme de Handlinger, der sker, i hvert enkelt Tilfælde. Vilde man benytte de Vaaben, man havde overfor sine Modstandere, da kunde man jo lægge alt muligt ind i deres Handlinger. Jeg nævnte i Gaar et Eksempel, at jeg som Amtmand muligvis havde faaet et Laan for at kunne møblere en Lejlighed; og at jeg saa maaske i den Anledning bagefter skulde beskyldes for at modtage Bestikkelse, det synes jeg vilde være forkert.

Jeg maa sige til den høje Rigsdag, at jeg tror, der vil komme mange Oplysninger frem, men det afskrækker mig ikke. Et sundt Samfunds Reaktion mod Ulykker bestaar netop deri, at det ikke er bange for, at Oplysningerne kommer frem. Og saa i andre Lande har man haft store Ulykker, men man er kommet over dem, og saaledes tror jeg ogsaa, at man her vil komme over Ulykkerne, netop fordi det er Regeringens Mening, at intet skal stikkes under Stolen, at alt skal frem her. Men for at saadanne Oplysninger skal blive til Gavn og ikke til Skade for Landet, saa maa saavel Pressen som de politiske Partier ikke benytte dem til politiske Formaal. De maa altsaa være ledede af Retsbevidstheden, de maa tage Oplysningerne som en naturlig Sag, og de maa kræve, at hver enkelt Mand, hvis Navn fremkommer — og der vil fremkomme mange — bliver stillet paa sin rette Plads, bedømt efter sine Handlingers Beskaffenhed og ikke efter, om han er Socialdemokrat, Radikal, Venstremand eller Konservativ. Naar jeg derfor ikke kan indlade mig paa Retorsion, er det ganske naturligt ud fra den Anskuelse, at vi vil have hele Bankaffæren undersøgt og Oplysningerne skal komme frem. Og denne Advarsel til alle politiske Partier vil jeg gentage og med forøget Vægt. Hvis der imidlertid trods min Advarsel skulde blive gjort Forsøg paa at slaa politisk Mønt af denne Sag, saa skal jeg, for at undgaa enhver Misforstaaelse, selvfølgelig ogsaa senere, naar Sagen kommer frem, være villig til